

Nieuwsbrief

Jaargang 6, nr. 4

september 2008

Benk Korthals is gestart als nieuwe voorzitter van de Stichting Code Geneesmiddelenreclame (CGR). Reden voor een extra nieuwsbrief, waarin de nieuwe voorzitter zich via een vraaggesprek aan u voorstelt.

Profiel

Mr. Benk Korthals (1944) is oud-minister van Justitie en van Defensie. Gedurende 24 jaar was hij gevestigd als advocaat en procureur te Rotterdam. Het lidmaatschap van de Tweede Kamer bekleedde hij 16 jaar.

Momenteel is hij actief in diverse bestuurlijke functies.

Waarom hebt u deze functie aanvaard?

Ik ben zeer gemotiveerd om een bijdrage te leveren aan de zelfregulering rondom geneesmiddelenreclame. Politiek, publiek en media stellen namelijk hoge eisen aan het functioneren van overheid, bedrijfsleven en publieke organisaties. Tegelijkertijd wil iedereen echter minder regels en minder bureaucratie. Zelfregulering is een belangrijke oplossing voor dit vraagstuk. Uiteraard stelt het wel eisen aan overheid en de direct betrokken partijen: de overheid moet randvoorwaarden scheppen en de betrokkenen moeten hun eigen verantwoordelijkheid zeer serieus nemen.

Wat is uw beeld van de CGR?

Een echt goed beeld kan ik pas vormen, zodra ik veel meer mensen heb gesproken dan nu het geval is. Daarom zal ik de komende maanden actief de leden van de betrokken beroepsorganisaties opzoeken. Wat ik al wel kan beoordelen is dat mijn voorganger, Bram

Asscher, de CGR de afgelopen jaren juridisch naar een hoog niveau heeft gebracht.

Ligt er voor u als jurist dan nog wel een uitdaging?

Een juridische achtergrond is uiteraard nuttig, maar de uitdagingen voor de komende tijd zie ik echter juist op het gebied van communicatie. Mijns inziens is de tijd aangebroken dat de CGR actiever de dialoog aangaat met alle relevante partijen en kijkt hoe we hen het beste kunnen betrekken bij de regelgeving rondom geneesmiddelenreclame en de handhaving daarvan.

Wat zijn dan uw voornaamste prioriteiten?

Naast kennismaken met de verschillende betrokkenen en een grotere zichtbaarheid van de CGR, heb ik vooralsnog drie ambities. De eerste is meer structurele aandacht voor de regels rondom geneesmiddelenreclame tijdens opleidingen en nascholingsprogramma's. Ten tweede wil ik me verdiepen in de betrokkenheid van artsen en apothekers. Tot slot ben ik van mening dat we een duidelijkere voorbeeld- en voortrekkersrol mogen spelen in het denken over zelfregulering en deze ook in Den Haag moeten uitdragen.

Is de betrokkenheid van artsen, apothekers en farmaceuten dan te laag?

Wanneer je als buitenstaander kijkt naar het aantal ingediende klachten en adviesaanvragen dan is de betrokkenheid van de beroepsbeoefenaars te laag en die van farmaceuten juist te hoog. De vraag is echter of het aantal klachten de maatstaf kan vormen en welke input het bestuur van de CGR nodig heeft om te kunnen handelen. Ik wil graag zelf met de beroepsbeoefenaars in gesprek over de wijze

waarop hun ervaringen en signalen de CGR het beste kunnen bereiken.

Is de CGR zelf wel voldoende proactief?

De kritiek schijnt te zijn dat de CGR onvoldoende proactief is. Er is een goede samenwerking en een duidelijke taakverdeling tussen de CGR en de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ). De IGZ ziet toe op de naleving van de regels en heeft de bevoegdheid om strijdige gedragingen op te sporen en te sanctioneren. Ik merk echter dat velen de werkafspraken tussen de CGR en de IGZ niet of onvoldoende goed kennen. Communicatie kan ook hier een belangrijke rol spelen. Desalniettemin denk ik dat de CGR binnen de mogelijkheden die zij heeft nog actiever kan zijn. Bijvoorbeeld door duidelijk zichtbaar en aanspreekbaar te zijn en actief de dialoog op te zoeken. Door in samenwerking met de beroepsorganisaties signalen op te pikken en deze waar nodig om te zetten in actie. Door vaste aandacht voor de regels tijdens opleidingen. En wellicht door een actieve opvolging van klachten en adviezen. Et cetera. Iedereen zal zich realiseren dat zelfregulering een groot goed is. Juist daarom moet de CGR af en toe lastig zijn en betrokkenen actief en kritisch aanspreken op de verantwoordelijkheid die op hun schouders rust.